

af vores retspolitik som et af de væsentligste elementer i en stats fundats. Er det virkelig regeringens hensigt, at der til sidst ikke skal være en selvstændig dansk retspolitik? Bid for bid leveres der mere og mere magt til EU, et EU ledet af franske uopfyldte stormagtsdrømme, hvor verden i de sidste måneder har erfaret, hvad det kan føre til af splittelse i de vestlige demokratier, udelukkende fordi Frankrig kun varetager sine egne snævre økonomiske interesser.

Jeg forstår heller ikke, at vi, Danmark, ikke blot kan lave vores egen lov om at indefryse formuegoder, såfremt et andet land har et velbegrundet ønske om dette, og at det f.eks. er et led i bekæmpelsen af terror, menneskesmugling, narkohandel osv. Det er jeg sikker på at der ikke er nogen der ville have noget imod. Så ville suveræniteten på dette område fortsat være helt på danske hænder.

Der er flere steder i beslutningsforslaget henvist til, at vi allerede eller næsten har de love, der skal til. Vi tiltrådte den 20. april 1959 den europæiske konvention om gensidig retshjælp, den 8. november 1990 den europæiske konvention om hvidvaskning, efterforskning samt beslaglæggelse og konfiskation. Den 28. maj 1970 tiltrådte Danmark den europæiske konvention om straffedommes internationale retsvirkning. Ved hjælp af disse tiltag kan Danmark allerede i dag efterkomme ønsket om beslaglæggelse af formuer, sådan som B 159 lægger op til, men endnu bestemmer vi jo selv.

Med dette beslutningsforslag afgiver regeringen suverænitæt, sådan som det – som det fremgår af beslutningsforslaget – er ønsket af de oprindelige forslagsstillere. Og her kommer så lidt forbrugerinformation: De oprindelige forslagsstillere er Den Franske Republik, kongeriget Sverige, kongeriget Belgien. Ud fra disse landes ønsker skal Danmark overdrage en bid retspolitik til EU. Forslaget er folkeretligt bindende, hvorfor grundlovens §§ 19 og 20 kommer ind i billedet.

Disse siger, at ved en indskrænkning af rigets område kræves fem sjettedeles flertal i Folketinget, før det kan blive gældende lov. Såfremt forslaget her i salen får et numerisk flertal, men uden de fem sjettedele, skal forslaget ud til folkeafstemning. Der må vi jo så se, om det bliver konsekvensen af dette franske, svenske, belgiske forslag.

Dansk Folkeparti er, som det sikkert er fremgået af mit indlæg, lodret imod dette.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Helge Adam Møller som ordfører.

Helge Adam Møller (KF):

Den konservative folketingsgruppe støtter lovforslaget.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Anne Baastrup som ordfører.

Anne Baastrup (SF):

Med det her beslutningsforslag står vi i præcis den samme situation som med den europæiske arrestordre. Vi har meget, meget kort tid til at tage stilling til det. Vi sidder i Folketingets Retsudvalg med ekstremt mange, meget komplicerede lovforslag. Og vi har det problem, at ministeren jo skal have sit parlamentariske bagland på plads, inden det græske formandskab slutter her den 1. juli.

Kl. 15.40

SF vil bruge tiden på at få afgrænset, hvad det egentlig er for nogle problemstillinger, vi løber ind i, hvis denne her rammeafgørelse bliver vedtaget.

Jeg er fuldt opmærksom på, at det drejer sig om kriminalitet af så alvorlig karakter, at det har en strafferamme på 3 år. Langt de fleste af de kriminalitetstyper, der er oplyst på positivlisten, er kriminalitet, som også er strafbar i Danmark. Samtidig mener jeg dog, at man skal være opmærksom på bl.a. det, som fru Line Barfod nævnte, nemlig hvilke konsekvenser det vil kunne få for almindelige mennesker, der eksempelvis er i besiddelse af en computer, og som i den forbindelse muligvis/muligvis ikke har begået en strafbar handling.

Kan man ved denne her rammeafgørelse i virkeligheden ødelægge en virksomhed, smadre et ungt menneskes liv, eller hvad? Hvad er konsekvenserne af det?

Jeg tror, at vi i Folketingets Retsudvalg ud over alle de mange andre sager, vi har, skal have en teknisk gennemgang af denne her rammeafgørelse for at finde ud af, hvad der konkret ligger til forskel fra den lovgivning, vi har nu, og hvilke forudsætninger den danske stat har for at kunne beskytte sig mod, at en indefrysning kan finde sted.

Men stilfærdigt sagt, så forstår vi ministerens problem, men vi bliver nødt til at få undersøgt præcis, hvad konsekvenserne er af vedtagelsen af denne her rammeafgørelse.